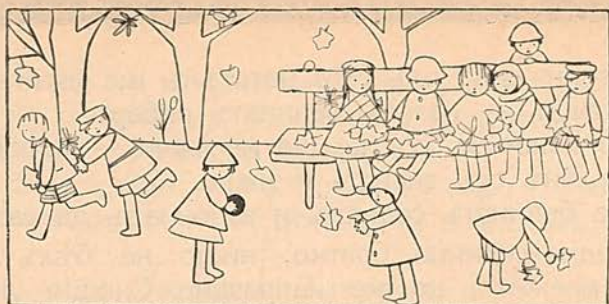

НОЕМВРИЙ

Година цѣла сили бралъ
въ незнайни тъмни дебри,
отново младъ, заруменѣлъ
пристигна тукъ Ноемврий.

Отъ джбови листа вѣнецъ
е свилъ на свойто чело,
да мине като хубавецъ
презъ всѣки градъ и село.

Но не върви по пѣтя той,
тъй както всички хора,
прескача нашиятъ герой
и кѣщи и стобори.

Отроня сетенъ листъ и плодъ
въ овощнитѣ градини,
па устремява бѣсенъ ходъ
по хълми и долини.

Надъ него купища мъгли,
прощаленъ гласъ на птици,
по друма скърцащи коли,
край яза воденици.

Ноемврий спира поразенъ: —
Какъ тѣжна е земята!
Вали проливенъ дѣждъ вес-
денъ,
лудува буенъ вѣтъръ.

Христо Огняновъ

ЗАВИСТЪТА

Народна приказка

Имало едно време трима братя. Единиятъ билъ много богатъ. Вториятъ — колкото да преживѣе. А третиятъ билъ сиромашъ. Богатиятъ стоялъ въ кѣщи, броялъ жълтицитѣ си и никому не помагалъ. Голѣмъ скѣперникъ и саможивникъ билъ. Третиятъ братъ билъ беденъ рибаръ. Отъ сутринъ до вечеръ той прекарвалъ край морето, а понѣкога и презъ нощта не се завръщалъ.

Една сутринъ рано-рано бедниятъ братъ почукалъ на тежкитѣ порти на богатия. Отворили му. Той влѣзълъ вътре и изсипалъ предъ очудения си братъ пълна торба жълтици.

Братъ му изблещилъ очи отъ очудване и почналъ да милва съ рѣка жълтицитѣ.

— Ахъ, златничкитѣ, хубавичкитѣ, миличкитѣ!... От-
где ги взе, братко, казвай по-скоро?...